

Megtelttek a szegedi szükségglakások

Néplélet — a számok tükrében

(A Délmagyarország munkatársától) Hétfő óta új vezetés alatt működik a város legforgalmasabb hivatala: a népléletügyi osztály. A vezetésben változás állott be, a segélyezés rendszerében azonban a régi maradt. Minden hónap végén kimutatás készül a segélyezettekről és megállapítható, hogy hónapról-hónapra emelkedik ez a szám. A legújabb kimutatás szerint a következő a segélyezettek száma Szegeden:

Közsegélyezettek száma: 984, állandó gyorssegélyesek száma 80, hónapközi gyorssegélyesek 127, társadalmi segélyesek száma 1013, állandó munkabérsegélyes 41, hónapközi munkabérsegélyes 55, tejbékesek száma 304, menzai segélyes 44, napközi otthonosok száma 225, szükségglakás bérlők 109, menhelyi lakos 55 férfi, 33 nő, szeretetházi ápoltak száma 94.

Még érdekesebb a kimutatásnak az a része, amely arról szól, hogy a segélyezés mennyibe kerül Szeged városának. A 984 közsegélyesnek havonta a népléletügyi hivatal 5903 pengőt fizet ki. A gyorssegély összege egy hónapban 2535

pengőt tesz ki, a társadalmi segély 3800 pengőre rug, a munkabérsegély összege 2043 pengő.

Érdekes, hogy a múlt év novemberéhez képest a segélyezettek száma csökkent, annak ellenére, hogy a viszonyok a megélhetés szempontjából súlyosodtak. Kevesebb az idén a népkonyhákban étkezők száma is, viszont emelkedett a városnak a népkonyhai költsége, mert megjavították a népkonyhai élelmezést. Jelenleg 378 család kap ebédet a népkonyhán, viszont a kiszolgáltatók ebédjei száma 597, ugyanis van olyan család is, amely hat személy részére kapja az ebédet a népkonyháról.

A jelentés szerint a szegedi szükségglakásokban 109 család lakik. Személy szerint azonban a szükségglakásokban 625 személy lakik, ugyanis a sokgyermekes szegénysorsú családokat helyezték el a szükségglakásokban és itt laknak a 7, 8, sőt tízgyermekes családok is. A szükségglakások már teljesen megtelték, pedig sokan vannak, akik hónapok óta várják, hogy a szükségglakásokban helyezték el őket, mert teljesen egészségtelen, rizes odúkban laknak.

Tízévi fegyházra ítélték egy halálosvégű szurkálás tettesét

(A Délmagyarország munkatársától) Szeptember 8-án Kiskundorozsmáról súlyos szurt sebbel szállították be a mentők a szegedi kórházba Dudás Mátyás 32 éves kiskundorozsmai napszámost. Dudás délután a sándorfalvi vásárra volt, este 9 óra körül érkezett kerékpáron Kiskundorozsmára. Utközben az egyik kocsmá előtt megállt a kerékpárját a vendéglő falához akarta támasztani. Eppen ekkor lépett ki a kocsmá ajtaján több barátjával együtt Kovács Márton 37 éves napszámos. Dudás kerékpárjának kereke véletlenül hozzáért Kovács ruhájához, mire Kovács durván rászólt a napszámosra. A két férfi között szóváltás keletkezett, majd Kovács Dudásra támadt. A verekedők rövid ideig a földön hepergették, Dudásnak, amikor sikerült Kovács kezét kiszabadulnia, kerékpárja felé futott. Kovács ekkor a menekülő után vetette magát, időközben előkapta zsebkését és többször az ellenfelébe

szurt. A verekedés után Kovács visszament a kocsmába, ahol észrevette, hogy a kabátja véres. Nyomban megmosakodott, kabátját eldobta és elmenekült a kocsmából. Dudásra csak később személtelen állapotban találták rá. A mentők a súlyosan sérült embert azután a kórházba szállították, ahol két nap múlva hashártyagyulladás következtében meghalt.

Kovács egyheti bujkálás után önként jelentkezett a szegedi ügyészségen. A napszámos ellen szándékos emberölés miatt adtak ki vádiratot. Az ügyet csütörtökön tárgyalta a törvényszék Bókaytanácsa. A szándékos emberöléssel vádolt napszámos a törvényszék előtt jogos önvédelemre hivatkozott. A tanúvallomások alapján azonban a törvényszék igazolva látta a vádat és ezért Kovácsot szándékos emberölés büntetéseért tízévi fegyházbüntetéssel sújtotta. Az ítélet ellen mind az ügyész, mind a védő fellebbezést jelentett be a táblához.

A szegedi gondolat útján kell továbbhaladnunk

— hangoztatták a képviselőház csütörtöki ülésén — Fenczik István kárpátaljai képviselő a ruszinok államhűségéről és Magyarország helyes nemzetiségi politikájáról

Budapest, november 28. Szinyei-Merse Jenő elnökségével a képviselőház csütörtökön folytatta a megajánlási javaslat vitáját. Az elnök kegyelmes szavakkal emlékezett meg Rothermerek lordról, aki akkor emelte fel szavát a magyar igazság érdekében, amikor Benesék világa volt az uralkodó. A ház tagjai állva, megindultan hallgatták végig az elnök szavait, majd bejelentette, hogy miniszterelnöki átirat érkezett, amely a kivételes hatalom újabb meghosszabbítását kéri.

Az állandó igazolóbizottság jelentésének felolvasása következett ezután; báró Hellenbach Jostfried jelentése után Hunyadi Buzás Endrét és Mikecz Tamást véglegesen igazolt képviselőknak jelentették ki.

Szeder János arról szólott, hogy nem ajánlotta a tengelyhatalmak, hanem elismerték Magyarország érdemeit. Magyarország mindig elismerte a nemzetiségek egyenjoguságát. Ennek érvényét attól kell függővé tenni, hogy a magyar államesszméhez hűségesek maradnak-e a nemzetiségek. Elesen utasította vissza Szálasi kassai kijelentését. Elfogadja a javaslatot.

Rácz Kálmán nem fogadta el a javaslatot. Azt fejtette, hogy Gömbös és a fajvédők nem voltak nemzeti szocialisták.

Gosztelyi Nagy László az elárult törvények megváltoztatásának szükségességéről beszélt. Az idegenbe szakadt véreink hazajövetelére érdekében lépéseket kell tenni, majd arról szólott, hogy olcsó árucikkal és olcsó vasúti tarifá-

val ki lehetne szorítani a szódavíz az erdélyi borvíz javára.

Porubszky Géza az egykarendszer okával foglalkozott. Azt ajánlotta, hogy a gyermektelen házaspárok vagyonának egyrészét az állam örökölje és adja oda azoknak, akiknek sok gyermekük van.

Váczy József arról beszélt, hogy a szegedi forradalommal megelőztük a keresztény és nemzeti eszme szolgálatában a tengelyhatalmakat is.

Padányi Gulyás Jenő is azt hangoztatta, hogy a szegedi gondolat alapján kell tovább haladnunk. Forradalmi utra nincs és nem is lehetünk, mert a dinamizmust nem szabad összetévesztetni a dinamittal. Hálásan emlékezett meg a magyar írókról, akik a nehéz időkben a nemzet élő lelkiismerete voltak. Végül kijelentette, hogy nagy bizalommal van Teleki miniszterelnök iránt, akire mint a nagy magyar család idősebb és tapasztalt tagjára néz.

Tóth János a zsidó részvénytársaságok államossítását és a zsidó földbirtokok gyorsabb kisajátítását követelte.

Vitéz Hertelendy Miklós azt fejtette, hogy összhangba kell hozni a mezőgazdasági és ipari ágakat.

Kunder Antal rámutatott, hogy Magyarország volt az első állam, amely azonnal a németek után fokozatosan ráért az irányított gazdaságra. Pártja a munka legnagyobb értékű megbe-
csülését vallja. Szükség van a mezőgazdaság fej-

DELMAGYARORSZAG
PÉNTEK, 1940. NOVEMBER 29.

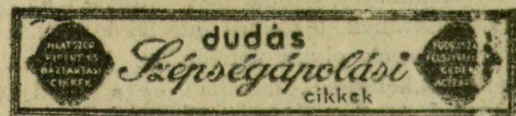
5

Mikulás

Aján d é k

gondjai megszűnnek, ha megnézi a

DUDÁS-kirakatát

Szeged, Széchenyi tér 2a szám 151

lesztésére. Fokozni kell az állattenyésztést. Azt állította, hogy a tél folyamán munkanélküliség veszélye fenyeget.

Fenczik István hangsúlyozta, hogy a kárpátorosz nép a Dunamedencébe tartozónak tekint magát, fenntartva összes nemzetiségi jogait. A kárpátoroszok célja az, hogy a Poprádig minden kárpátorosz föld hozzájuk tartozzék. Pozsonyban a szlovákoknak nincs joguk kritizálni a magyar kormány nemzetiségi politikáját, mert a Szlovákiában élő kárpátorosz nép szenved és mártírsorban él és egyöntetűen ide akar jönni. Szlovákiában a szintisza kárpátorosz községben nem engedélyeznek kárpátorosz iskolát és üldözik azokat, akik aláírták a Magyarországhoz való csatlakozást kéri memorandumot. A magyar törvények világosan, egyszerűen és becsületesen oldják meg a nemzetiségi problémákat. Meg van győződve arról, hogy a nemzetiségek mindazt meg fogják találni Szent István országában, amire várnak. A továbbiakban hangoztatta, hogy meggyőződése, hogy a ruszin nép autonómiája logikus következménye lesz annak, hogy a Dunamedencében a magyarság megtartsa egyeduralmát és az összes nemzetiségek megtalálják a maguk énjüket.

Az elnök napirendi indítványára a ház legközelebbi ülését pénteken délelőtt 10 órakor tartja és azon folytatja a felhatalmazási javaslat vitáját.

A nyugalomba vonuló Habermann Gusztáv tanácselnök bucsuzfálása a törvényszéken

(A Délmagyarország munkatársától) Erőkes, széleslátókörű bíróval szegényedik a szegedi törvényszék bírói kara. Harmincötéves érdemekben dús bírói múlt után nyugdíjba megy Habermann Gusztáv törvényszéki tanácselnök, a szegedi törvényszék vád- és fellebbviteli tanácsának elnöke. A nyugalomba vonuló törvényszéki tanácselnök csütörtökön tartotta utolsó vádtanácsi és fellebbviteli tárgyalását. Ebből az alkalomból a vád- és a fellebbviteli tanács részéről dr. Viskovits József törvényszéki bíró, az ügyészség részéről dr. Nagyághy Géza ügyészségi alelnök, az ügyvéd kar részéről dr. Kasza Ernő ügyvéd köszöntötte meleg, bensőséges szavakkal Habermann tanácselnököt. Habermann Gusztáv elfogadottan mondott köszönetet a búcsúszavakért.

Habermann Gusztáv értékes tagja volt a szegedi jogászvilágnak. Hivatásának magaslatán álló bíró volt, nagy bölcsességgel és körültekintéssel vezette az irányítása alatt álló büntetőtanácsokat. Ítéleteiből a bölcsesség, az emberi jószág sugárzott. Harmincötéves bírói pályafutása alatt több nagyobb bűnügyben hozott méltányos és igazságos ítéletet, az előtte álló vádlottak benne a szigorú bíró mellett a jóakarót és az igazságos embert látták. Távo-zása nagy veszteséget jelent mind a bírói és ügyészi, mind az ügyvédi karnak.

A nyugalomba vonuló tanácselnök szombat tartja utolsó tárgyalását. Amint értesülünk, Paraszkay Gyula, a törvényszék elnöke az egész bírói és jegyzői kar jelenlétében vesz búcsút Habermann Gusztávától.

Habermann Gusztáv utódaiként a vád- és fellebbviteli tanács elnöki székében dr. Novák Jenő törvényszéki tanácselnököt emlegetik.